

فصلنامه علمی رهیافت های نوین در مطالعات اسلامی

License Number: ۸۵۶۲۵ Article Cod: Y۲N۴A۸۰۰۴ ISSN-P: ۲۶۷۶-۶۴۴۲

بررسی ماهیت حقوقی عزل ناهنجار و ناروای وکیل

(تاریخ دریافت ۱۳۹۹/۰۵/۱۵، تاریخ تصویب ۱۳۹۹/۰۹/۱۲)

مهدی ابراهیم زاده^۱

دانش آموخته کارشناسی ارشد حقوق خصوصی

پژوهشگر برگزیده کشور و دارای تندیس پژوهشگر برتر کشور از موسسه قانون یار

عبدالکریم خطیبی

دانشجوی دکتری حقوق جزا و جرم‌شناسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد چالوس

چکیده

طبق ماده‌ی ۶۷۹ ق.م: «موکل می‌تواند هر وقت بخواهد وکیل را عزل کند...» سؤالی که اینجا پیش می‌آید این است که آیا اثبات سوءاستفاده از حق عزل، موجب مسئولیت مدنی ناشی از اعمال نابجای حق فسخ می‌شود، یا موکل از این حق به طور مطلق بهره‌مند است و می‌تواند آن را تنها به سود و میل خود به کار برد؟ طبق ماده‌ی ۶۷۹ ق.م و پیشینه‌ی تاریخی آن نشان می‌دهد که اختیار موکل منوط به رعایت هیچ شرطی نیست. اما طبق اصل ۴۰ قانون اساسی: «هیچ کس نمی‌تواند اعمال حق خویش را وسیله‌ی اضرار به غیر و تجاوز به منافع عمومی قرار دهد. لذا جهت اجرای نظم عمومی و عدالت اجتماعی باید تابع قانون مدنی بود یا قانون اساسی.» با توجه به اینکه حکم قانون اساسی عام و ماده‌ی ۶۷۹ ق.م. مخصوص حق عزل موکل است، به نظر می‌رسد که اجرای نظریه سوءاستفاده از حق در مورد عزل وکیل قوی‌تر باشد. از این جهت تحقیق حاضر پس از بررسی کتب و نظرات محققین پیشین منتج به این شد که ضرر ناشی از عزل، ناهنجار و از نظر اخلاقی و در دید عرف ناروا است.

واژگان کلیدی: عزل، ناهنجار، ناروا، سوءاستفاده از حق، مسئولیت مدنی

^۱ نویسنده مسئول